

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 247.

V Ljubljani, v četrtek 29. oktobra 1891.

Letnik XIX.

„Res carinthiacae“.

S Koroškega, 28. oktobra.

Za osla, kojega ob vsaki priliki jezdarijo, izbrali so si naši nasprotniki, nemški koroški „liberalci“ takozvani „deželni mir“! Ta pesem o koroškem „deželnem miru“ je sicer že nekoliko zastarala, a našim liberalcem še vedno dobro služi, in zato jo tudi prepevajo ob vsaki umestni in neumestni priliki. Celó izza šolskega katedra so jo v najnovejšem času že jeli prepevati! Toda akordi te pesmi se nič kaj posebno ne ujema in zato vedno stara godba tudi nekdanjim prijateljem že preseda, češ: Kar je odveč, je odveč! Tekst tej pesmi pa je ob kratkem: Gospodar v deželi koroški je „liberalni“ Nemeč; njegovo je vse, kar tu leze in stoji. Slovencem bodi k večjemu še zato, da se pohlevno klanja Nemcu, da marljivo plačuje davke in molči ter po šolah dá svojo slovensko deco prej ko mogoče germanizovati!

To so vroče želje in nakane naših nasprotnikov, za to delajo na vse kriplje — z globoko žalostjo to zapišemo — pod ministerstvom Taaffejevim! Kakšen je na ta način položaj slovenskega ljudstva na Koroškem, to si, dragi bralec, lahko misliš!

Da je pa „mir“, kakor si ga želé naši nasprotniki, gnil in ob jednem nemogoč, poudarjalo se je že ob tolikih prilikah, da tega tu ne bomo zopet ponavljali!

Za nedeljo dné 11. oktobra t. l. sklicala je podružnica sv. Cirila in Metoda za slov. Ziljsko dolino in faro Vrata svoj občni zbor v gostilni gosp. Fr. Janaha na Bistrici po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govor o zapuščenah. 3. Deklamacija. 4. Petje. 5. Slučajni govori in predlogi. 6. Prosta zabava. — Predno se prične zborovanje, pride okrajni komisar dr. Klebl iz Beljaka in prepové vse govore, ki se strogo ne tičejo šole. Deklamacija, petje, vse je moralo izostati, ljudje so k večjemu smeli jeden družega ogledavati, a ganiti

se ni smel nihče. — Pred svojim odhodom je dr. Klebl še enkrat strogo zapovedal, da se ne sme govoriti nikak govora ali deklamacija, tudi prepevati se ne sme; zapretil je tudi, da se bo po postavi in najostreje postopalo proti vsakemu, kdor bi se predrznil kaj početi proti tej naredbi! — Zastopnik glavne družbe, g. Fr. Štupar, ki se je iz Ljubljane pripeljal k shodu, moral se je neopravljenega posla zopet vrniti!

Za minolo nedeljo dné 25. oktobra t. l. imela je podružnica za Beljak in okolico sklican svoj shod na Ledence v Rožni dolini s tem-le vspešdom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poučni govor. 3. Deklamacije. 4. „Svoji k svojim.“ (Prizor iz kmečkega življenja. Spisal dr. Jožef Vošnjak.) 5. Slučajnosti. 6. Domača zabava. — Dan pred shodom dné 24. t. m. došel je podružničnemu načelništvu odlok od strani okrajnega glavarstva, češ, da so iz vspešdoma izbrisane vse točke, razven prve („Pozdrav načelnikov.“) in pete („Slučajnosti.“)! Vse druge točke se niso pripoznale in se niso smele vršiti! Odlok došel je načelništvu, kakor rečeno, dan pred shodom; zato shoda, ki je bil povsod po časnikih in posebnih vabilih napovedan, ni bilo več mogoče do cela odpo-vedati.

V nedeljo zbralo se je zbog ugodnega vremena nepričakovano mnogo ljudi tudi od daljših krajev, — a shod se ni vršil, ker se odbor le samo s prvo in peto točko ni hotel zadovoljiti. Okrajnemu komisarju, ki se je zopet pokazal na licu mesta, se je ugovarjalo, da je prepoved gorenjih točk povsem neopravičena in nezakonita! Toda dr. Klebl se je zagovarjal, češ, da se je tako ukazalo od višje strani — od zgoraj!!

Nevolja, da sta se zaporedoma nepričakovano zadržala obadva shoda, bila je med mnogoštevilno zbranim ljudstvom splošna, in čula se je zbog tega marsikatera trpka, a opravičena opazka. Vse je po-

praševalo, zakaj se zdaj naenkrat zabranjuje, kar se je prej brez ugovora dovoljevalo??

To je kratka zgodovina zadnjih dveh shodov v beljaškem okraju. (Konec sledi.)

Prenaredba zakona o privilegijah.

Na Dunaju, 26. oktobra.

Ker je to vprašanje vsekako velike važnosti za obrtnijo, umestno je, da se tudi slovenski obrtniki seznanijo s to zadevo. Znano je, da sme vsakateri, ki iznajde kako novo stvar, od vlade zahtevati, da mu podeli za njegovo iznajdbo poseben patent ali privilegij, ali po domače, da mu vlada pismeno potrdi, da je to njegova iznajdba ter po tem takem njegova last, v katero ne sme drugi segati ali jo ponarejati, ako noče zapasti kazni.

Neverojetno ter neizmerno je obrtnija, osobito po novih iznajdbah strojev, napredovala. Ozmimo se le na današnje razsvetljavo; malo desetletij in nekdanjo leščerbo izpodrinila je plinova razsvetljava, to pa zdaj močno izpodriva električna luč. To poslednjo pa uči znanost tudi porabiti za gonilno moč in že so železnice, katere goni elektrika, prav tako drugi razni stroji ali mašine, koje goni ta moč.

Pred 40 leti so iznašli, kako se more gonilna sila po transmisijah, po jermenih itd. prenašati, a vse to le v isti legi, a dandanes izumili so učeni možje, da se more gonilna sila celó v velike daljave prenašati, in Dobrovolski dogal je priprave, da se more električna gonilna sila celó na daljavo 180 kilometrov (!) prenesti, ne da bi bila zguba na izvirni sili zeló velika.

To je neizmerna velika iznajdba, delo pravega veleuma, ki pa tudi zasluži, da mu oblastva varujejo lastnino take iznajdbe, katero je po trudu mnogih let z neutrudljivostjo in tudi z denarnimi žrtvami dosegel.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.
(Dalje.)

Štirinajsto poglavje.

Srnji pot.

Mej vsemi soteskami irskimi ni nobene, ki bi bila znamenitejša, kakor Keim-an-Eigh ali „srnji pot“.

To je silno ozka razsedlina mej visokima gorama, katere je najbrž zemeljski potres narazen razklal in po kojih se le kozje pasejo. Rušéce se skalovje je obdalo strmice, ki so človeku nepristopne, a so pokrite vsakovrstnimi rastlinami. Mračnost romantične te globélji oživljuje rudečkasto resje, lakotnik, zeleni kreč, ravš (planinska roža), planinske trobentice, zvončki planinski, bršlinje in vsakovrstne rastline ob potu, poleg žuborečega potočka.

Ako solnce rj stoji skoro ravno na témenu, ne posvetijo njega žarki nikdar v to razpoklino, ki je bajé le toliko široka, kakor srnji skok. Črne pečine, kakor skladi kiklopskega zidú, so vedno vlažne, pot je skalna in strma. V visočini se sém in tja razširi ožina, da se vidi precejšen kós neba, — a

kmslu se zopet zóži tako, da bi lahko mislil, da sta nasprotni skali zraščeni. Zopet drugje molé čez pot strme skale, kakor bi bile pripravljene na skok, da popotnika stró. Tu in tam objemajo skalovje korenine krivenčastih dreves, ter se visoko dvigajo kvišku, kakor bi jim tu manjkalo zraka.

Zgodovina te strahovite pustinje bi se lahko s krvjo Angležev spisala. Kot skrivališče najznamenitejših izgnancev O' Sullivan-a in O' Learg-a, služil je „srnji pot“ tudi strahoviti četi kapitana Rock-a, ki je leta 1822 nekaj mesecev bil jedini gospodar te strme, skalnate soteske.

Ker jo je doktor Irvinghton dobro poznal, navetoval jo je Plundru kot najpripravnejšo za lov. Tudi „sinovi noči“ so jo bolj poznali, nego lorda in njiu sodrugi.

Lord Pinnacle bil bi še gotovo še premislil iti v sotesko „srnji pot“, ko bi mu ne bil sporočil Tom Lally, da se je Peter podal proti Glengariffu. — „Sinovi noči“ so bili že na kraju in pripravljeni za boj.

Tobija je ob jednej strani strmice, pod velikansko pečino, ki bi bila sama zgradila izhod iz soteske, naredil dinamitni podkop. Njemu nasproti, ob drugej strmini, je ležal na skalnem pomóli Firebrand s puško, in nekaj korakov dalje v rogovilji

jelkinem čepél je s puško Amerikanec Robinzon; puškino cev je bil počrnil, da se ni svetila.

Ob deblu drevesa pa je léno slonel njegov prijatelj Jonatan — in zrl divji, velikanski prizor naravnega čudesa, kakor v globoke misli vtopljen pesnik.

Ráhel pisk, znamenje, da se bliža sovražnik, probudi ga iz zamišljenosti. Hitro poseže po puški, in se skloni naprej, da bi bolje videl. A v tem trenutju mu veja iz bližnjega grmičja zbije klobuk z glave, da pade naravnost na pot.

V vsakem drugem slučaju bi se Jonatan ne bil ozrl za njim, a v tem slučaju prouzročil bi jim bil veliko nevarnost. Klobuk bi jih bil izdal in svaril Angleže, ki bi bili na to oprezni.

Na vsak način se mora odpraviti. A drugače ni mogel do njega, da se je spustil do dna. Ravno na tem mestu pa je bilo nabrežje tako strmo, da se najdrznejši ni upal navzdol. Iskati pripravnejšega kraja, temu ni bilo časa; sovražnik je bil blizu.

Iz jelkinega rogovilja je Robinzon divje klél, Tobija si je grizel pesti, a Jonatan bi bil dal vse pokrajine sveta za lestvico iz vrvi.

Peter pa ni izpregovoril besedice. Nabasano puško je položil kraj propada, prijel z obema rokama

Opravičene so pritožbe iz takih krogov, da so naši zakoni ali postave v varstvo iznajdbenih lastninskih pravic jako pomanjkljivi. In prav ne to meri predlog poslanca Exnerja, da bi se tudi v Avstriji dotični zakon pravično preuredil.

Naš avstrijski privilegijski zakon je iz l. 1852. ter sloni na nezadostnih načelih. Na podlagi tega zakona podeljuje gospóska privilegija ali patente, ne da bi natančno preiskovali oznanjeno novo iznajdbo. Prav to pa je slabo, kar nam boče jasno iz sledečih razlogov.

Oni, ki je kako iznadbo izumil, če tudi je le navidezna, prosi za patent na svojo iznajdbo, katera mu gospóska podeli. S takim patentom oskrbljen more nadlegovati druge obrtnike, ki so enake iznajdbe že davnej znali in postavno sme celó zahtevati od gospóske, da jim pobere dotične modele itd. Sevéda pa sme dotični vložiti tožbo ničevnosti, to je, da zahteva od gospóske, naj razveljavi onemu obrtniku podeljeni patent.

V obeh slučajih vidi se kaj lahko, da je naša patentna postava pomanjkljiva, ker v prvem slučaju se ji mora očitati nekaka lehkomišelnost pri podelitvi patenta, kar je v škodo obrtnije sploh, ker si je po krivičnem prilastil brezvesten ter predrzen obrtnik že davno rabljeni način, po kojem so drugi njegovi tovariši izdelavali one proizvode ter vsi potem trpe, v drugem slučaju pa, ker postava pripušča, da sme sleherni proti podelitvi patenta takoj vložiti ničevno tožbo, je določba postave zopet v krivico resničnemu iznajditelju, ki je res sam izumil popolnoma novo iznajdbo, ki bi mu v njegovem obrtu veliko pomagala k boljšemu, a zljubi se njemu sovražnemu in zavidljivemu sosedu, da vložiti ničevno tožbo proti njegovemu privilegiju ali patentu. Gospóska sprejme to ničevno tožbo ter preklicé podeljeni patent, s tem pa je huda krivica storjena poštemu obrtniku-iznajditelju, ker se ne sme posluževati svoje iznajdbe, dokler ni tožba proti njemu vložena končana. In znani so slučaji, da so se take tožbe po več let, celó 12 let vlekle, in kolika izguba je pač to za dotičnega obrtnika. Sevéda bi lahko kdo rekel, saj nasprotnik mora dokazati, da dotična iznajdba ni njegova, ampak da je že popred bila znana. Res, ali prav tako je znano, kako se tožbe ali procesi vrše in leta in leta zavlakujejo. (Konec sledí.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. oktobra.

Notranje dežele.

Koroška. Iz Koroške prihajajo vesti, kako tamošnja oblastva postopajo proti podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda in kako sploh ovirajo Slovencem ustavno zagotovljeno pravo shajanja in zborovanja. Naši poslanci bodo pač o tej stvari spregovorili na pravem mestu, naj se že pritožijo v seji ali na drug primeren način opozoré vlado, da dosežejo kaj uspeha. Dobro bi pa bilo, da bi tudi kak naš slovenski jurist vzel stvar v roko in naredil pritožbo do državnega sodišča. Ne pomaga samo tožiti, da vlada shodov ne dovoljuje, temveč treba tudi kaj storiti. Dolžnost pa ne veže le državnih poslancev, temveč tudi druge slovenske rodoljube. Spominjamo se, da je pred ne-

nekaj šibkih vejic in plezal, oprimajé se tu in tam, z urnostjo jadrniškega čuvaja, do podnožja. Tu je prijel klobuk z zobmi, dvignil se s prečudno spretnostjo in močjo kvišku, ter plezal na svoj prostor, predno so Angleži dospeli do vhoda.

V globélji je vladala tihota. Samo potoček je zuborel.

Vojaki, prišedši do vhoda, se ustavijo. Pogled na strahovite pečine z visečimi skladi bil je teko preteč, da se niti njih voditelj, ki sicer ni poznal strahu, ni upal prestopiti vhoda; spomnil se je svoje odgovornosti in besedij starega polkovnika, ki mu je nekaj rekel: „Bodite vedno neustrašljiv, a nikdar predrzen!“

Kmalu so pridri za njimi plemenitniki na konjih; najprva dva sta bila lorda Pinaele in Plunder. Pressmann je nadzoroval ogleduha Toma Lally-ta.

„Kako, da čakate, gospod Viljem, ali ste kaj sumljivega zapazili?“ vpraša škof.

„To-le sem zapazil,“ odgovori častnik in kaže sotesko.

„Za vruga, dragi moj; gora je dovolj vidljiva, — saj ni nikogar na njej!“

„To ni gotovo, Milost, da bi nikogar ne bilo gori!“ (Dalje sledí.)

katerimi leti bila vlada prepovedala tabor v Šleziji, pa so se priveditelji pritožili pri državnem sodišču, ki je razsodilo, da je vlada rušila ustavo. Gotovo bi tudi pri nas na Slovenskem podobna pritožba pomagala.

Češko vprašanje. Da je češko vprašanje velike važnosti, to nam kaže, da se z njim pečá hamburško Bismarckovo glasilo, baveč se s Steinwenderjevim govorom. Med drugim pravi: „Notranji politični položaj v Avstriji še vedno nadvladuje češko vprašanje. Naj se to tudi obžaluje, ali s tem se stvar nič ne spremeni. Dr. Steinwender je menil, da je treba za poslance, ki neso s Češkega, velike potrpežljivosti, da poslušajo vse govore, ki se tičejo čeških zadev; ali ravno za planinske Nemce je češko vprašanje velicega pomena. Zaradi animoznosti proti sedanjemu vodji zedinjene nemške levice bi nemški nacionalci ne smeli biti kratkovidni proti nevarnostim, ki preté nemštvu v planinskih deželah, če Čehi zmagajo Nemce na Češkem. Od „zlate slovenske“ Prage drže mnoge niti v „belo slovensko“ Ljubljano, in če se uresniči češko državno pravo, bodo Jugoslovani začeli nazaj porivati Nemce na Koroškem in Štajerskem“. Da Slovani neso tako nevarni za Nemce, kakor slikajo „Hamburger Nachrichten“, pač vsakdo vé, ali to je pa gotovo, če se Čehi opomorejo, da je nemškemu prvenstvu odklenkalo v Avstriji in tega se bojé celó v „rajbu“.

Interpelacija. Glasilo „Narodne Tiskarne“ se spodtika nad tem, da poslanci neso v javni seji interpelovali zaradi dogodkov v Novem Mestu. Razsoden človek je pač pogodil, zakaj so slovenski poslanci nastopili drugo pot. V državnem zboru bi bili dosegli morda večji efekt, ali uspeha bi pa bilo še manj pričakovati. Naši poslanci so pa resni možje, kateri ne hrepené po popularnosti, temveč bi radi res kaj dosegli, če je le mogoče. Da se v taih stvaréh z interpelacijami ne doseže dosti, videli so naši naprednjaki pri drugi podobni aféri. Interpelovalo se je v mestnem in deželnem zboru in uspeh interpelacij je bil, žal, tak, da ni povzdignil ugleda slovenskih zastopnikov. Tedaj si je marsikdo mislil, morda bi pa bilo bolje, ko bi bili vso zadevo poskusili vravnati brez tolikega hrupa. Sedaj so naši državni poslanci nastopili drugačno pot, in želeti je, da z boljšim uspehom.

Politika proste roke. Naše radikalno glasilo je v jedni zadnjih številkih priporočalo, da bi Slovenci nekako se poprijeli politike od slučaja do slučaja. Imeli bi samostojni klub, ali v posameznih slučajih bi se pa zavezali z drugimi klubi. Za posebne razmere je taka politika tudi dobra, vprašanje je le, če je dobra tudi za nas Slovence. Po pravici dvomimo o tem. Mi se ne moremo družiti zdej s to, zdaj z ono stranko, to že ovira naša preteklost. Pa še neka druga ovira je. Recimo, da bi se za kak poseben slučaj zavezali naši poslanci z levicariji, kak krik bi bil v našem radikalnem taboru. Družiti bi se mogli le s sedanjo desnico, ko bi za svoje predloge hoteli kdaj dobiti večino. Nemški konservativci bi pa potem še manj podpirali naše težnje. Za vsako uslugo morali bi dati najbrž primerno ali pa še večjo protiuslugo. Če smo pa na nemške konservativce navezani, je pač boljše, da smo z njimi v klubu vedno v zvezi. Gotovo bi nas potem tako ne podpirali, ko bi izstopili iz njih kluba, ker bi nam ne zaupali. Politika, kakoršno priporoča „Narod“, je le bolj za srednje stranke brez trdno določenih načel, ki lahko hodijo zdaj z jedno, zdaj z drugo stranko. Poleg tega pa mora taka stranka imeti brezpogojno zaupanje svojih volilcev, ki morajo biti trdno preverjeni, da njih poslanci delajo njim na korist, naj se že zavežejo s tem ali onim, naj že glasujejo za ta predlog, ali oni. Volilci morejo biti prepričani, da bodo poslanci zanje izposlovali na drugi strani vse večje koristi. Ker pa pri nas teh pogojev ni, je pa taka politika za naš narod pogubna. Sicer pa taka kramarska politika ni posebno častna.

Ali naj gremo v opozicijo? Mnogi pri nas že mislijo, da bi bilo boljše, če stopimo v opozicijo, ker za naše težnje na Dunaju ničesar doseči ne moremo. To je lahko rečeno, ali vprašanje je, če bi bilo koristno za nas. V opozicijo stopiti je le tedaj primerno, če se v opoziciji najde dovoljno število elementov po mišljenju sorodnih, s katerimi je mogoče sestaviti močno stranko, katera pri ugodni priliki lahko prevzame vladno krmilo, ali Slovenci pa v opoziciji ne najdemo dosti takih elementov. Jedino Mladočehi bi v narodnih ozirih bili morda z nami, v drugih se pa z nami ne strinjajo. Nemški nacionalci, protisemitje, in kar je še drugih takih elementov v opoziciji, se pa po svojih nazorih preveč razlikujejo od Slovanov, da bi z njimi mi mogli organizovati veliko stranko, ki bi kaj imponovala. Za naše narodne pravice bi v opoziciji še manj mogli storiti, nego sedaj. Kak položaj imajo Mladočehi in protisemitje? Govoriti je lahko, ali nikdo bi se za naše govore ne zmenil, k večjemu bralci slovenskih listov bi jih čitali. Na slabšem bi pa bili tudi v narodno-gospodarskem oziru. Vsaka vlada se pred vsem ozira v takih stvaréh na svoje pristaše, ker to je pogoj njenega obstanka. Baš v narodno-gospodarskih stvaréh je pa nam še toliko potreba. Naglašati moramo, da so narodno-gospodarska vprašanja v tesni zvezi z narodnim vprašanjem. Če narod narodno-gospodarski opeša, se ne bode mogel vzdržati. Mi ne rečemo, da bi naši poslanci ne smeli nikdar vstopiti v opozicijo, ko bi razmere to zahte-

vale. Mi le toliko rečemo, da se v tej stvari ni prenahtiti, kajti tudi tukaj velja ruski pregovor: „Dvakrat premeri, pa jedenkrat odreži.“

Vnanje države.

Bolgarija. Proti italijanskemu poslanecu Barzalaju se je izjavil Stambulov, da Bolgari sedaj ne želé nezavisnosti, pa tudi ne priznanja kneza. Ko bi države priznale kneza, prišli bi takoj ruski konzuli v Bolgarijo, da bi delali zdražbo. Rusi so v Bolgariji pustili kaj slabe spomine in sedaj za-nje nikdo dosti ne mara. S Srbijo odnošaji neso najboljši, pa Srbija je tako odvisna od Avstrije, da se ji ni bati. Za balkansko zvezo bi bil on, ko bi se bila mogla doseči; rumunskemu kralju je on celó bolgarsko krono ponujal, da bi se obe državi zjediniili. Iz tega govora mi posemamo, da se je Stambulov preveril, da ni kmalu pričakovati priznanja kneza in sporazumljenja z Rusijo.

Turčija. Ruski konzul v Drinopolju, Lišin, potuje pod solunskem vilajetu pod pretvezo, da išče starine. V resnici pa baje ljudi hujska in jim pripoveduje, da le Rusija more osvoboditi turške kristijane. V Drinopolju se je osnovala podružnica bolgarskega komiteta v Odesi, emigrantje imajo seje, delajo načrte proti Bolgariji in razpošiljajo morilce. Ruski konzul ima najetih več slaboznanih ljudij, ki rujejo ob bolgarski meji. Turška oblastva pa baje vse to mirno gledajo, kar kaže, da Turčija poslednji čas ni posebno prijazna Bolgariji. Solunski guverner pa celó očitno kaže sovraštvo proti Bolgarom, zapira bolgarske šole in cerkve. Vse to baje dela na prigovarjanje ruskega konzula Jastrebova. Vidi se torej, da ruska diplomacija na vzhodu pridno deluje. Dela priprave za nove dogodke. Na podoben način je delovala pred zadnjo rusko-turško vojsko.

Rusija. Naudušenje za Francoze že pojema, posebno pa v vladnih krogih. Dokler ni bilo zagotovljeno posojilo, ni se sicer to nikjer jasno pokazalo. V Peterburgu se je po gostilnicah celó jako pogostem slišala marzeljeza. Kakor se pa sedaj poroča, je vlada to petje prepovedala. V Parizu gotovo vesti o tej prepovedi neso s posebnim veseljem vsprejeli.

Francija. Budgetna debata se precej hitro vrši. Brez posebno hude debate rešili so proračune vnanjih stvari, pravosodja in bogočastja. Zaradi tega je torej pričakovati, da se budget pravočasno reši. — Boulangerjevi pristaši osnovali so se kot posebno stranko. Ime jej je: „Ligue intransigeante socialiste“. „Intransigeant“ je priobčil oklic nove stranke. Iz oklica izvemo, da boče prav za prav vodja tej stranki Rochefort, ki pa sedaj živi v prognanstvu. Nova stranka, ki smatra za svojega največjega nasprotnika ministra notranjih poslov, Constantza, boče delovala za socijalno republiko. Kaj da prav za prav razumeva pod besedo socijalno republike, oklic jasno ne pove. Sploh se nam dozdeva, da ta stranka sama prav ne vé, kaj hoče.

Izvirni dopisi.

Iz Koperščine, 25. oktobra. (Volitve.) Dovolite mi v cenjenem listu nekaj prostora, da ob kratkem opišem stopinjo omike naših sosedov Lahov. Vsi naši narodnjaki slutili so pri sedanjih volitvah hud boj, kajti nasprotniki delovali so bolj skrivno, ne mislite na, da so naši spali.

Dné 16. oktobra t. l. zbirala je podobčina Korte v Izoli dva zaupna moža. Dan preje zbrali so se blizu naše vasi Italijani pri nekem somišljeniku, med temi tudi neki c. kr. notar. Vabili in klicali so naše ljudi, a kaj so hoteli, razume se ob sebi. V vas se niso upali. Njih agentje delali so na vso moč, pa najbrž niso mogli vloviti dovolj glasov, ker so naložili dva volilca na voz kakor teleti in hajdi z njima na volišče. Eden od teh volilcev je imel zlomljeno nogo, da ne more niti prestopiti, drugi je pa nek starec. S tema so si bili svesti zmage. Pa kako so obstali videč, da je vse eno narodnih volilcev več, ker smo dva njihova po potu spreobrnil, da nista glasovala ne za eno ne za drugo stran. Kar besni so postajali. Vpili, kričali, sikali in žvižgali so pred volilno hišo, naše volilce z vsakoršnimi psovkami obsipavali; bolj mehke so nagovarjali, naj glasujejo z njimi itd. itd. Poskusili so s srečkanjem. Poskušali so, da bi sin mesto očeta glasoval, zopet Janez za Antona, a ni se jim obneslo. Sledujoč ponujali so 100 gld. za glas. Nič! Razumi se, da jih je to še bolj razkačilo ter so se še bolj zaganjali v naše, kateri niso se smeli več pokazati iz volilne preddvorane. Nekateri so šli v bližnjo gostilno, da bi se nekoliko okrepčali. Vrnivši se še med potoma so kar divjali, najhuje pretrpeti je moral naš učitelj, ker je g. župnik ostal pred dvorano (v volilno sobo ni smel nobeden). Stegovali so nad njim pesti, bljuvali mu v obraz, vpili mu: „Porco de creato, crepa“ itd. itd. Zadovoljen je bil, da se je umaknil v preddvorano. Kje so bili pa policaji in žandarmi? Ne znam. Slišal sem pa, kako

se je učitelj radi tega pritožil volilnemu komisarju, koji mu je odgovoril, naj jih toži. Toži, toži, če pa razžaljitelja ne poznaš.

Opoldne se je volitev zaključila in g. komisar je oznanil, da sta narodna moča prejela po 22, a nasprotna po 19 glasov. Med tem pa so Italijani žvižgali in sikali; celo g. komisar se je nepovoljno izrazil napram žandarmu. Najhuje pa je še le prišlo. Ko se naši narodni volilci prikažejo na ulico, razsajali so nasprotniki, da je človek mislil, da je med divjaki. Začeli so ometavati naše volilce z vsakoršnimi gnilimi stvarmi, s koruznimi storži, krompirjem itd. Celó raz okna metali so na naše. Ko pridejo naši do konca mesta, napade jih podivjana, gotovo najeta druhal s kameni in gotovo bi se jim hudo godilo, ko bi ne bilo žendarmerije, ki je spremlila naše še daleč iz mesta, in večkrat priletel je izza kaké olike ali zida kamena. Deset minut poti iz mesta morala je žendarmerija spramiti naše volilce. Še le ko smo prišli na vrh, oddahnili smo se nekoliko in ogledavali rane. Najhuje se je godilo gospodu župniku Omerci in našemu učitelju g. Breitschopfu. Prvega so na vse načine sramotili, merili kamenje na-nj, vendar zadet ni bil. Učitelja so dvakrat zadeli s koruznim storžem v klobuk, ki je radi tega poškodovan, in z gnilo rajčico so mu pomazali novo suknjo. Drugi volilci so bili tudi zadeti, a ne tako hudo.

Vprašali bodete, ali so katerega pripravili. Nam ni ničesar znano. Vse to javili smo c. kr. okrajnemu glavarstvu, koje bode gotovo stvar natanko preiskovalo. Vidite, na kakí stopinji omike so naši z „avito culture“ se bahajoči neolikani sosodje.

Dostavim, da smo oni dan videli v Izoli tri Kranjce točiti vino: onim gotovo ni znan rek: „Svoji k svojim“. Ali veste zakaj? Ker dobé žlobudro (pri Lahu) zmerom ceneje, nego pravo trtno vino (pri Slovencu). Volilce.

Z Gorenjskega, dné 25. oktobra. (Konec.) V podlistku iste številke 8 pa je opisana „podobna iz otroškega življenja“. Manica in C—o se zaljubita pri otročji igrački, zaljubljena hodita v domačo šolo, zaljubljena sta v šoli v mestu, kjer pa hodi Manica v nunsko šolo. Povprašujeta in čudita se, kako da niso dečki in deklice skupaj v šoli; samostanski zrak Manici ne dá dobro, ona zbolí in mora domov. Priplazi se smrtnobolni C—o, deklica mu pové, da bo umrla; zdaj zahtí Janezek (C—o): „Ne, ne, umreti ne smeš, kôga bom pa jaz imel na svetu!“ Že prej pa govori C—o o ženitvi. — Kaj ne, zares blažilno berilo za priprosto mladino!

Zakaj pa opiše C—o, da Manici ni ugajal samostanski zrak, lahko ugane sleherni, če tudi ni bral „Jeremijad“ „Narodovih“ o višji dekliški šoli.

Ali sme molčati k takemu „izobraževanju“ zaveden katolik, ali listi, ki naj zastopajo katoliško prepričanje? Kaj pa duhovniki, kojim je od sv. cerkve izročena mladina, naj jo izrejšajo katoliško, naj jo učijo varovati nedolžnost in jo vadijo živeti krepostno? Ubogi narod s takimi izobraževalci!

Ozrimo se še na napade na duhovnike, s kojimi so prebogato napolnjeni predali „Naroda“, če tudi v sobotni številki trdi, da je še preskromen proti „klerikalni svojati“. — Še z večjo slastjo, kot škan-dale samomorov itd. zasleduje in pobira „Narod“ dogodbe iz življenja posameznih duhovnikov, in če nič ne dobí, napravi iz šale senzacionalni dogodek, torej iz komarja kamelo. O, dr. Store! — Prerad zlorabi „Narod“ izreke sv. pisma. V dokaz njegovega zlobnega počenjanja bodi tu navesti Gospodove besede: „Če je torej bližnji grešil, posvari ga; če te ne sluša, privzami dve pričí; če še ne sluša, povej cerkvi; in če te ne sluša, ti bodi kot očiten grešnik in nevernik.“

V vsakem stanu najdejo se nevedni zastopniki, duhovski stan ni izvzet. — Če bi torej „Narodovec“ izvedeli resnične napake tega ali onega duhovnika, in bi bilo njim res mar za čast duhovskega stanú ter za blagor ljudstva, morale bi jim biti vodilo navedene besede Kristusove. Zlobno njih objavlanje in izmišljevanje napédnosti duhovnikov, ko je na veliki zvon obesažo po radikalnih časnikih, značijo pa najočitnejše njih zlobni namen: „Udaril bom pastirje, in ovčice se bodo razkropile.“ Vse, kar je katoliško, jim je tru v péti, če tudi pišejo: „Mi smo dobri katoliki!“

Vprašaj jih po imenu ovadenih, kako se zvijajo, kakor podlistkar imenovane številke „Naroda“. „Kdor je grešil, naj bode pokorjen.“ Cerkvena oblast v tem svojih pravic in svojih dolž-

nostij ne bo pozabila. Ob veljavo spraviti katoliško hierarhijo, to jedino je namen, zakaj napadajo papeža Pija in Leona, škofo in duhovnike. Iz tega namena je s frimasonskimi italijanskimi listi trosil „Narod“ laži, kako je bil oskrunjen grob legendarnopopularnega kralja Emanuela, in napadel romarje francoske, s katerimi so bili združeni tudi romarji avstrijski. — Škofo irske in avstrijske obdelava s predrzostjo, kakor si gospodar svojega pastirčka karati ne upa.

Da se toliko zaganja v našega prevzvišenega knezoškofa, mu ni družega uzroka, kot sovraštvo do katoliških škofov sploh. Dokaz zgodovinsko-naivni napad na prevzvišenega knezoškofa v malenkostni aferi Radovljica-Okorn.

Osobito narodno-naprednim brezvercem ni po velji, da je previdnost božja naklonila ljubljanski škofiji apostolskega višjega pastirja, ki s priznano ljubeznivostjo, izredno previdnostjo in srčnostjo izročeno čedo napeljuje z besedo in z vzgledom k vsemu dobremu, svari pa po dolžnosti itd.

Res, k vsemu, kar počenjajo proti veri in škofu, ni nam molčati! Dolžnostij svojih svesti si duhovniki ne bodo molčali ne na propovednici, ne po časnikih, ne v javnem obševanju. Hujši ko so napadi, zvestejše se oklepajo duhovniki — brez malih — torej toliko žalostnejših izjem — svojega višjega pastirja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. oktobra.

(Družba sv. Mohorja) začela je društvenikom razpošiljati svoje knjige za tekoče leto. Razpošiljatev knjig, ki bo trajala kakih 7 do 8 tednov, vrši se tako, da letos dobi knjige najprej lavantinska škofija; za njo goriška, krška, tržaška, razni kraji, in nazadnje ljubljanska škofija, ki je bila lani prva. Udom ljubljanske škofije bo torej letos treba dober mesec dni še čakati na društvene knjige. Vsak ud dobi šestero knjig in sicer: 1. Življenje blažene Device in Matere Marije in sv. Jožefa X. snopič; s tem zvezkom je dokončano to obširno delo slavnozanega, žal, da prerano umrlega nabožnega pisatelja Jan. Volčiča; primerno je temu zvezku na koncu pridan životopis pisatelja, spisal P. Flor. Hrovat. — 2. Molitvenik: Gospod teci mi pomagati! Bolnikom spisal Jak. Peregrin Pavlič, knez in škof krški. — 3. Občna zgodovina za slovensko ljudstvo, spisal Jos. Stare, XV. snopič. S tem zvezkom je tudi dokončano to velevažno zgodovinsko delo, s katerim si je pridobil gospod pisatelj lep spomin med slovenskim ljudstvom. — 4. Fizika ali nauk o prirodi, II. knjiga (o kemiji). — 5. Slovenske večernice, 45. zvezek, poln raznovrstnega in zanimivega poučno-zabavnega berila. — 6. Koledar za leto 1892 z navadnim imenikom udov in raznim mikavnim leposlovnim gradivom. — Iz družbinega oglasnika posnamemo, da se je v zadnjem letu pomnožilo število udov za 3743, torej šteje družba sv. Mohorja letos ogromno število 51.827 udov! S tem velikanskim številom so dopolnjeni najdrznejši upi, ki so jih gojili društveni prijatelji. Dal Bog, da se i v prihodnje množi število udov vzlasti pa število parljivih čitateljev. — To je zopet velikanski uspeh na polju slovenskega narodno-kulturnega napredovanja, katerega je dosegla v prvi vrsti slovenska duhovščina s svojim neumornim delovanjem za družbo, katero v plačilo zaslepljeni domači nasprotniki imenujejo brezdomovinsko, narodu slovenskemu tujo. — Družba sv. Mohorja sijajno spričuje, kako zlobna in opravičena so taka očitanja! Dal Bog, da vsaj neovržene številke odpró zaslepljenim rojakom oči, da spoznajo, kako silno krivico da s svojimi psokami delajo slovenski duhovščini ter da nehajo s svojimi tujimi liberalnimi težnjami kopati slovenskemu narodu — prezgodnji grob!

(„Glasbene Matice“) odbor je po posredovanju znanega rodoljuba g. Lega v Pragi pridobil za glasbeno šolo izvrstno učiteljsko moč v osebi g. Ivana Bandisa, rodom Čeha, absolviranega konservatorista in koncertista na goslih, ki bode od 1. novembra t. l. naprej poučeval v igri na goslih in klavirju. Ker je imenovan gospod učitelj predložil vseskozi izvrstna izpričevala in jako laskave kritike o dozdanjem svojem večletnem delovanju na glasbenem polju, je odboru pač čestitati na tej izborni akviziciji. Stariši, kateri še niso vpisali svojih otrok v glasbeno šolo, naj torej nikar

ne zamudé ugodne prilike in se naj takoj zglasé pri vodstvu, ki je pooblaščeno tudi sedaj — seveda izjemoma — vsprejemati učence v glasbeno šolo.

(„Matica Hrvatska“) razpošilja v tem mesecu svojim članom „Izveštaj za upravno godinu 1890“, vabeč jih in druge rodoljube k obilnemu pristopu. Za tekoče leto izidejo knjige meseca decembra, in sicer: 1. „Orte o magnetizmu i elektricitetu“. 2. „Povjest srednjega veka“. 3. „Slike iz svjetske književnosti“. 4. „Životopisi glasovitih Hrvata“. 5. Dve drami „Teuta i Grobničko polje“ od † dr. Demetra. 6. in 7. „Dve zabavni knjižici“. 8. „Slike iz Bosna“. — Poleg tega proti plačilu 1 gld. še 9. zvezek: Pravodi grških in latinskih klasikov: „Plutarhovi životopisi glasovitih Grka i Rimljana“, I. del. — Članov je bilo 1890 leta 7787. Izdala je „Matica“ za knjige 22.539 gld. 43 kr. Glavnice ima 35.404 gld. 62 kr. in hišo, cenjeno na 60.000 gld. Poleg tega upravlja še razne literarne ustanove, iz katerih nagraduje dobre spise, tako, da ves imetek iznaša 66.119 gld. 9 kr. — Izmed slovenskih poverjeništev šleje: Ajdovščina 22 članov, Gorica 33, Ljubljana 44, Maribor 11, Metlika 13, Sežana 33, Tolmin 9, Trst 48, in še nekateri kraji po nekoliko udov. Vsak Slovenec, ki na novo pristopi, dobi povrh še „Rječnik hrvatsko-slovenski“. Članovina 3 gld. Ljubljansko poverjenišstvo pošlje čl. društvenikom „Izveštaj“ na dom ter prevzame udnino od onih članov, ki je še niso izročili. Poverjenik je g. Anton Zlogar, kurat na Gradu, pooblaščen za sprejemanje udnine je tudi knjigovez g. Ivan Bonač, Poljanska cesta št. 10. Do 20. novembra se sprejemajo člani.

(Osebné vesti.) C. kr. okr. komisar g. Levin grof Schaffgotsch je imenovan namestniškim tajnikom na Tirolskem. — Stotnik 17. polka, gosp. Jos. Gressel, je imenovan majorjem. — Civilni geometer g. J. Lušin v Brežicah se je odpovedal svojemu poklicu na Štajerskem. — Pravna praktikanca pri dež. sodišču v Gradcu, gg. dr. Al. Kohlberger in O. Neumeister, sta imenovana avskultantoma na Štajerskem, avskultanta za Koroško g. Al. Zebré in Fr. Jagodic in pravni praktikanca Fr. Rekar avskultanti za Kranjsko. — Poštni kontrolor g. J. Bazaj v Gorici je imenovan nadkontrolorjem v Trstu.

(Nevarno je zbolel) č. g. Josip Premož, duhovnik družbe sv. Vincencija P. Priporoča se v molitev.

(Železnica Celje-Velenje) bode otvorjena, kakor se poroča iz Gradca, dné 27. decembra t. l. Otvoritev se je zakasnila, ker tovarna ni o pravem času dogotovila mostov.

(V Zagrebu) je včeraj umrl znan trgovec g. Makso Stern.

(„Rimskega Katolika“) X. zvezek ima naslednjo vsebino: „Aut-Aut!“ — „Ljubezzen v Petrarkovih rimah z ozirom na slovenskega lirika-prvaka“. — „Kristijan dr. Lindner“. (Dr. Romih ne toži. Kak pomen ima izid dr. Romihove tožbe? Smo res pretiravali? ah! dr. Lindner iz čeških virov. Dve štici iz Lindnerjevega življenja. Njegovi nazori o veri, nabožnosti, krščanstvu, katoliški cerkvi. O prostosti volje pa o nesmrtnosti duše. O npravstvenosti. Namen ljudske šole in vzgoje. Njegov darwinizem. Človek iz opice. Kaj je dr. Lindner?). — „Revolucionarno gibanje na Ruskem“. — „Nihilizam“. (Revolucionarno gibanje v Rusiji se staplja z mejnarodnim socijalnim demokratizmom.) — Politični oddelek: Junaki 20. septembra in 2. oktobra. — Listek: Način kritikovanja. — Raznoterosti: Dr. Romihova tožba. — Preklic. — Razpis naših treh vprašanj. — Zaupnica.

(Dolenjsko pevsko društvo) bode na praznik Vseh svetnikov popoldne v spomin svojih na novo-meškem pokopališču počivajočih članov zapelo dve žalostinki.

(Iz Središča) se nam piše: Ko se dné 24. t. m. po noči ob 3/10. uri pripeljem z železnico iz Maribora v Središče in grem mimo Robičeve hiše, usuje se za menoj kamenje. En kamen prileti v kolo, da se je ob osi kar zaiskrilo. Človek skoraj še življenja ni varen tukaj.

(Prodaja nagrobnih vencev in cvetic.) Ker prodajalcem nagrobnih vencev in cvetic na javnem trgu morda še ni znano, v koliko je dovoljena ta prodaja, bodi pojašnjeno, da smejo prodajati nagrobne vence in cvetlice na javnem trgu samo iste

stranke, katere imajo zglazeno trgovino ali prodajo z venci in cveticami ali pa se pečajo s trgovinskim vrtnarstvom.

Telegrami.

Celje, 29. oktobra. Celjski mestni urad tožil je odbor celjskega „Sokola“ zaradi pritožbe na namestništvo, kjer so razkrili znane nezasišane izgrede in škandale povodom lanske slavnosti in zahtevali, naj se mestnemu uradu odvzame policijska oblast. Odborniki so bili danes obsojeni vsak na štirideset goldinarjev glóbe samo zaradi izreka, da mestni organi niso imeli ne sposobnosti ne volje za mir skrbeti. Sodnik ponujenega dokaza resnice ni dopustil. Zaradi v pritožbi navedenih dogodkov je mestni urad odstopil od tožbe, s tem priznajoč njih resničnost. Vzklic prijavljen.

Celje, 29. oktobra. Odborniki „Celjskega Sokola“ zagovarjali se slovenski, vkljub temu sodnik obravnaval nemški. Pravdnštva zastopnik v govoru niti zmožen slovenskega jezika.

Dunaj, 29. oktobra. O pritožbah iz Celja in Ljubljane izgnanega krojača Zadnika je razsodilo državno sodišče, da sta okrajno glavarstvo v Celju in mestni magistrat ljubljanski s svojima odlokoma prekršila v državni osnovni postavi zajamčeno pravico svobodne selitve in prostega bivališča.

Dunaj, 29. oktobra. Zjutranji buletin: Nadvojvodinja Margareta je imela primerno mirno noč.

Dunaj, 29. oktobra. Ministerski predsednik je odgovoril na interpelacijo Pernstorferjevo zaradi postopanja oblastev med štrajkom črkostavcev na Nižje-Avstrijskem in na Neuberjevo zaradi svinčnatih sifonskih zapiral.

Levov, 28. oktobra. „Gazeta Lwowska“ poroča: Cesar je dovolil s pričetkom leta 1894/95 medicinsko fakulteto na levovskem vseučilišču s pogojem, da se dovoli potrebna zaklada.

Budimpešta, 28. oktobra. Iz Rima se zatrjuje, da so dogovori o nameščenju škofovskih stolic med rimsko kurijo in ogersko vlado končani in da bodo v kratkem ob-

javljena imenovanja opata Vaszaryja za nadškofa ostrogonskega, škofa Csaszke za nadškofa v Kaloči, in kanonika Vučetića za nadškofa v Zagrebu.

Berolin, 29. oktobra. Govori se, da se rumunski kralj vrne skozi Oderberg in Budimpešto v Bukarest in ne skozi Dunaj.

Tunis, 28. oktobra. Vsled deževja se je podrl podzid v nekem rudniku; zrušili sta se dve hiši, v katerih je bilo ravno žetovanje; mrtvih je 30 oseb.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprete. — Cena steklenici 10 kr. (300-221)

Tuji.

27. oktobra.

Pri **Maliću:** Herling, Rager, Schönaug, Harich, trgovci; Rosenberg, Szeps, Joković, de Majo, Bass, potovalec; Nowotny, instalatér, z Dunaja. — pl. Bellschan s sestro, in Clarezini, stotnik, iz Grada. — Melanija Pielson iz Pariza. — Mauerhofer, zasebnica, iz Pristave. — Brandt, živnozdravnik, iz Zagreba. — Taberscheg, potovalec, iz Celovca. — Roller, trgovec, iz Draždan. — Nekaher, trgovec, iz Ulma.

Pri **Sonu:** Strasser, Basch, trgovca; Weizer, posestnik tovarne; Wipplinger, z Dunaja. — Orel s hčerjo iz Soštanja. — Demitrovič iz Trbiža. — Moline iz Tržiča. — Demscher iz Postojne. — Nemanjič, farni oskrbnik, z Vrha. — Holetz iz Grada.

Pri **Južnem kolodvoru:** Šebat, šolski vodja, od Sv. Kunigunde. — Žnider iz Rateč. — Scheufred iz Zagreba. — Tavčar in Košmelj, gostilničarja, iz Selc. — Tribnik s so-progo iz Rateč.

Pri **avstrijskem caru:** Valnafa iz Trsta. — Cukyati, trgovec, iz St. Gotarda.

Pri **bavarskem dvoru:** Sigmund, učitelj; Karolina Jurman in Marija Peer, s Koroškega. — Dupel, otroška vrtarica, iz Grada.

Vremensko sporočilo.

Dan	Car	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v sam	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		734.3	7.4	zm. svzh.	oblačno	0.00
28. u. pop.		733.4	7.8	m. vzh.		
9. u. zveč.		734.7	4.0		del. jasno	

Srednja temperatura 6.4°, za 2.1° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 77	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež.	6 80	Surovo maslo.	— 70
Ječmen.	4 56	Jajce, jedno	— 3
Oves.	3 9	Mleko, liter	— 8
Ajda.	5 36	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso.	4 71	Teločeje	— 68
Koruza.	5 30	Svinjsko	— 54
Krompir.	2 32	Koštrunovo	— 40
Leča.	10 —	Pišanec	— 40
Grah.	10 —	Golob	— 16
Fizol.	9 —	Seno, 100 kgr.	1 87
Maslo, kgr.	— 84	Slama.	1 78
Mast.	— 66	Drva trda, 4 mtr.	7 60
Špeh svež.	— 54	„ mehka.	5 —

Za otroke:

Trikot-obleke, jopice, čepice, avbice

najboljše vrste, trajne in cene pri (4-3)

M. PODKRAJŠEK, Špitalske ulice, Ljubljana.

Trgovskega pomočnika

z dobrimi priporočili sprejemem v svojo prodajalnico z mešanim blagom; ponudbe naj se naravnost meni pisмено dpošljejo.

Fran Ks. Goli

(1441) 3-2

v Idriji, Notranjsko.

Šolske sestre v Repnjah

iščejo

č. g. duhovnika

za cerkvico presv. Srca Jezusovega.

Več pové predstojnica šolskih sester v Mariboru. (1438) 3-3

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Bogato zalogo ličnih s pravim zlatom pozlačenih (1434) 11-10

nagrobnih križev

priporoča po nizkih cenah

Andr. Druškovič,

trgovec z železnino v LJUBLJANI, Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce in ilustrovane cenike franko.

Naznanilo.

Po ranjcem g. **Martinu Končniku** bode dné 3. (tretjega) novembra, t. j. prihodnji torek, ob 9. uri zjutraj v farovžu v Cerkljah

prodaja premakljivih reči

proti gotovi plači, kakor:

sobna oprava, obleka, perilo, posode, konj, voli, krave, prešiči, seno, vozovi, žito, orodje, glasovir (slednji tudi proti obrokom).

Dr. Sterbenc,
pooblaščenec.

(1446) 1

Dunajska borza.

Dné 29. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 35 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " 10 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 40 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	276 " 50 "
London, 10 funtov strl.	117 " 50 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 34 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 75 "

Dné 28. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 75 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	145 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 20 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2810 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 23 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z jedno

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!